

Walt Disney laat mensen dromen

Bij Boogh wordt steeds vaker de samenwerking gezocht met het bedrijfsleven. Dit gebeurt bijvoorbeeld tijdens een beursvloer of maatschappelijk diner.

Door Yolanda van de Water

Een beursvloer of maatschappelijk diner is een lokaal georganiseerd initiatief waarbij stichtingen, organisaties en verenigingen in contact komen met ondernemers. Zij proberen met gesloten beurzen iets voor elkaar te betekenen. Elkaar een dienst bewijzen levert een win-winsituatie op. In februari was er een beursvloer in Baarn, waar met diverse ondernemers afspraken zijn gemaakt voor samenwerking. Eén match wil ik hierbij als voorbeeld toelichten.

Tijdens de beursvloer zocht Klazien Verboom van Wijzer contact met de aanwezige medewerkers van Boogh. Zij had in de vooraf verstrekte informatie gezien dat Boogh aanwezig was en de organisatie sprak haar aan. Zij wilde graag haar diensten gratis aanbieden. Klazien biedt ondersteuning aan teams en medewerkers in de gezondheidszorg middels coaching en trainingen. Zij is als zelfstandig ondernemer voornamelijk werkzaam in de regio Rotterdam. Om meer bekendheid in haar woonomgeving te krijgen wilde zij graag gebruikmaken van de beursvloer. Door een gratis teamcoaching aan te bieden hoopt zij meer naamsbekendheid op te bouwen in de regio. Ook al vroeg Klazien geen tegenprestatie, Boogh biedt deze wel door dit artikel in Boogh Magazine te plaatsen.

Na overleg met mij, als regiomanager in Baarn, en coördinerend begeleider Nanny ter Maten werd gekozen voor een avond gericht op de tijden van verandering waarin we met elkaar zitten. Klazien legde uit dat we aan de slag zouden gaan met de Walt Disney-methode, een manier om naar een onderwerp te kijken die Walt Disney in zijn bedrijfsvoering toepaste. Daarbij worden drie belangrijke eigenschappen om tot een plan te komen zeer strikt uit elkaar getrokken: dromen, realisme en kritisch zijn. Dit had zij fysiek in de ruimte ook aangegeven. Er was een 'dromerpositie', een 'realistpositie' en een 'criticuspositie'. Om de methode wat meer eigen te maken werd eerst een rondje langs de drie plekken gemaakt met het hele team. Er werd gestart bij de 'dromerpositie'. Hier veranker je het creatief, ongeremd dromen, zonder beperking. Daar vroeg Klazien de medewerkers elkaar hun dromen te vertellen. Er werd bijvoorbeeld gedroomd over een verre reis, een verhuizing naar een warm land of een verbouwing. Al snel werd duidelijk hoe moeilijk het is om ook werkelijk alleen maar te dromen. Er kwamen vragen over hoe men dan dacht dit financieel rond te krijgen (realisme) of opmerkingen dat je dan toch maar iedereen achter je moest laten (kritisch zijn). Klazien gaf aan dat dit alleen maar mocht op de plek van de 'realistpositie' en de

'criticuspositie'. Uiteindelijk leverde dit prachtige dromen op, die nog mooier werden dan de persoon zelf in eerste instantie voor ogen had.

Na deze uitleg werd de groep in tweeën gesplitst en ging ieder groepje aan het dromen voor Boogh in de eigen regio, rekening houdend met de strategie van Boogh en met de wensen van de overheid rond participatie en decentralisatie. Een start maken met dromen is lastig. Gelukkig begeleidde Klazien dit goed, waardoor het toch lukte om de realiteit even helemaal los te laten. Eén groep droomde over een activiteitenbus die mensen ophaalt in de regio en met hen naar een activiteit toe gaat, bijvoorbeeld een museum of concert. En die bus is dusdanig aangepast dat je er ook activiteiten in kunt doen. Door in een groep te dromen werd deze droom steeds groter. Niet één bus, maar dertien bussen, omdat er dertien gemeenten in de regio zijn. En geen gewone bussen, maar uitschuifbare bussen waarin je ook wat meer ruimte hebt om activiteiten te doen. Een cultuurbus, een sportbus, een creatieve bus, een bus met computers enz. En iedere bus met aanhanger met een aangepast toilet. En met vrijwillige chauffeurs. Alles geheel en al gesponsord. De andere groep droomde van arbeidsplekken bij bedrijven. Plekken waar mensen met een handicap alleen of in een groep in het bedrijf werkzaamheden kunnen verrichten. En ook die droom werd steeds groter. Bijvoorbeeld het zelf starten van een camping met extra faciliteiten, zoals een yogacentrum en een sportschool met zwembad, waar mensen met een beperking werken of onder begeleiding gebruik van kunnen maken.

Vervolgens verzocht Klazien de medewerkers naar de 'realistpositie' te gaan en de dromen uit te werken in een reëel plan. De 'realistpositie' is de plek waar ideeën worden vertaald in concrete plannen voor een effectieve uitvoering. Het plan van dertien activiteitenbussen werd teruggebracht naar het starten met één bus, de cultuurbus, want daar verwacht men wel een goed sponsorplan voor te kunnen opstellen. En vele vragen werden verzameld over de uitvoering van de bus en hoe hierover informatie ingewonnen kan worden. Het zelf starten van een camping

werd omgevormd naar een plan om samenwerking te zoeken met een kunstenaarscollectief. Kunstenaars die hun werk zelf ontwerpen, maar de uitvoering ervan uitbesteden. Bijvoorbeeld een kunstenaar die een zeer groot ontwerp heeft gemaakt dat in mozaïek wordt uitgevoerd. Cliënten kunnen dit dan maken, met ondersteuning van een medewerker.

Tot slot verzocht Klazien de groepen naar de 'criticuspositie' te gaan. Op de plek van de 'criticuspositie' veranker je het positief, constructief kritiek geven en zoek je naar mogelijke problemen met de intentie om het gemaakte plan te verbeteren. Bij het busplan werden onder andere het parkeren en het weer als factoren genoemd waarmee rekening gehouden moest worden. Bij het plan met het kunstenaarscollectief werd genoemd dat

kunstenaars op dit moment zelf moeilijk werk kunnen krijgen.

De avond was te kort om echt tot concrete afspraken te komen. Doel was om met elkaar in een positieve energie te komen, een energie die het team inspireert om verder te gaan met alle plannen die er zijn bij Boogh en om hier zelf in de eigen regio richting aan te kunnen geven. En dat is zeker gelukt! Met het team zijn drie startafspraken gemaakt over hoe we er de komende tijd naartoe zullen werken om de dromen ook werkelijk te realiseren.

Een mooi en inspirerend voorbeeld van hoe maatschappelijk betrokken ondernemen kan werken.

Voor meer informatie over Klazien & Wijzer: www.wyzer.nl

O nbeperkt houdbaar

CD-recensie
door Gert-Jan van Zetten

Lagniappe – Allez Mama

Na een afwezigheid van vijf jaar is de Nederlandstalige Wereldbeat Zydeco-band Allez Mama terug op de podia. Ook bracht de band afgelopen mei een nieuw album uit dat de naam Lagniappe heeft gekregen. Zydeco is een muziekvorm die in het begin van de vorige eeuw in Zuidwest-Louisiana is ontstaan. De muziek is meestal up-tempo. Kenmerkend bij Zydeco is het gebruik van de trezrak en het wasbord, zo ook bij Allez Mama. Daarnaast hoor je bij Allez Mama ook pop-, rock- en bluesinvloeden.

Op Lagniappe staan elf nummers, allemaal covers van bekende of iets minder bekende liedjes. Door het te overgieten met een Allez Mama-sausje hebben de nummers toch een geheel eigen geluid. Het wordt nog meer Allez Mama doordat negen van de elf liedjes door frontman Lenny Laroux zijn voorzien van een nieuwe tekst. Een aantal liedjes gaat over de liefde, zoals *Dwars Door De Berm* (Little Lion Man – Mumford and Sons). Het gaat over iemand die uit een in het slop geraakte relatie vlucht, maar terug zal keren als zijn geliefde hem weer ziet zoals in de tijd dat alles nog goed was. In *Hartenbreker* (Peacemaker – Green Day) zingt Laroux over een vrouw die alle mannenharten sneller doet kloppen. Op het album staat ook een eerbetoon aan de eerlijke arbeider, *Werkmansblues* (Jack Of All Trades – Bruce Springsteen). *Acadia 1604* ('39 – Queen) is een eerbetoon aan de pioniers die in 1604 vanuit Frankrijk over de oceaan naar de nieuwe wereld voeren. Het laatste nummer op de cd is *Marije* (Herman van Veen). Bijzonder hieraan is dat het een live-opname betreft. Een goede keuze, omdat het een lekkere meezinger is.

Tot slot ga ik even in op de titel van het album. Lagniappe heeft meerdere betekenissen. Twee daarvan zijn te zien op het sfeervolle artwork. Want Lagniappe is onder meer een krant in een plaats in Alabama. Stukjes van teksten staan als krantenteksten afgedrukt. Op de hoes zie je ook een kreeft, want de Procamburus lagniappe is een soort rivierkreeft. Lagniappe heeft ook nog de betekenis van een klein geschenk. En dat is dit album: een klein geschenk dat een grote mate van vrolijkheid brengt.